

Hellen Rinell
S.B.M.
1 st. Kuan Hai Road 23
T s i n g t a o.
Shantung. C h i n a.

Göteborg den 23 jan. 1949.

N:r 254.

Älskade min lillasyster!

Så många brev jag fått! Tiotusen tack! Nr 13 skrivet den 26/12 kom den 17/1 - nr 14 och 15 skrivna resp. den 31/12 och 6/1 kom den 19 ds alltså med 2 dagars mellanrum. Den 20 på kvällen hade jag brev från Roy och det inneslöt ett gemensambrev till Sthlmsgt. och mej och var skrivet den 4 dennes. Att jag fick det på kvällen berodde på att han adr. Lemansgatan. Det var mycket på en gång. - Vad du säger om att brev nr 10 och 11 skulle ha adresserats till Stockholmsg. förstår jag inte. Det var dom du skrev i Tsingtao. Och visst kom dom till Mölndal som vanligt. - I går morse ringde jag Kerstin och bad henne säga till R. & Strutz att dom skulle klistra ihop sina brev. R. var i Norrland. Och till S. skulle hon ringa genast. Din anteckning därom stod i brevet som kom via Roy och jag tänkte att om jag skall vänta tills jag kommer mej för med att skriva så kanske det tar litevtid. Därför ringde jag.

Jag har likson placerat mej i sängen f. o. m. i går kl. 15. Jag bara åt, då jag kom hem vid 2-tiden, och så kröp jag till kojs. Har nämligen varit förkyld några dar med ont i halsen mm. men har inte behövt ligga. Men man har ju både rättighet och skyldighet att ta vara på sin fritid för hälsans vårdande. I dag är jag nästan feberfri. Och jag mår så gott i mitt lilla värelse, som du faktiskt har skaffat mej. Det tänker jag på ofta må du tro. - Tänk att n~~o~~ hade en så god jul! Och att ni kunde ha så gränslöst roligt med de julklappar som ni inte fick!!! - Men det där med med valutan och kinesernas löner är något fruktansvärt. Jag förstår att era dåliga hjärtan far illa. Hur ska det gå? - Du säger att jag skall skicka ut Oscars art. i Sv. M. . Det skulle jag gärna gjort om du sagt till mej i förväg. Får se om jag kan få något tillfälle att be någon på Sv.M. göra det. Och dom som ev. kommer hädanefter skall jag klippa och skicka. Den gångna veckans Vecko-Posten sände jag pr flyg i fredags den 21 ds. Där se om ni får tag i den. - Jag skulle väl här ovan nämnt att de tre brev som jag fick för att vidarebefordra gick samma dag. Det var ett till Esther W., ett till Finland och ett till Norrköping tror jag. Jag skrev av adresserna för att jag skulle kunna erkänna dom ordentligt. Men jag la förstas lappen på kontoret. Jag kommer inte att debitera några som helst porton för det brev jag får sända vidare för varken dej eller någon annan utan betraktar det uteslutande som en förmån att få sköta om era brev inclusive portokostnaderna. Välkommen igen! - I går ringde Ruth och sa att det kommit kr. 180:- för Doris kläder. Kan du tänka dej att hon fick kr. 100:- för kappan, kr. 70:- för klänningen och kr. 10:- för hatten. Bumullsklänningarna och förklädena är alltså inte sålda ännu, så vitt jag kan förstå. Så det kommer väl lite mer. Det var nog bra betalt. Hon har ju köpt allt utom hatten begagnat. Jag förskotterade vad hon trodde att hon skulle få, då hon reste - det var visst 150:-, om jag inte minns fel. - Vad är "Roys utvalda damer" för några? - Du ska tro att jag satte iväg till Vänersborg i söndags, den 16 ds, och kom dit strax efter kl. 10, gick till ett kondis och drack dåligt kaffe och inställde mej precis kl. 11 i kapellet.

När jag kommer in är det folktomt utom på talarstolen. Där satt Gerda och sökte rätt på sånger som hon skulle sjunga under mötena. Du ~~xx~~ ska tro att hon fick stora ögon. Dom börjar inte högmässan förr än 11.15. Det var bra med folk sedan. Och överraskande mycket ungdom. Det var roligt att höra Gerda. Hon är duktig att berätta. Det var en besvikelse för mej att kvälls mötet inte var förr än 19.30. Men så kom Nisse Ström - gifte med Gerda Jakobsson, syster till Gustaf och dom - och bad mej att jag skulle stanna till 12-tåget eller rättare 24-tåget för han skulle ändå skjutsa Gerda R. till ett tåg som gick norrut vid ungefär samma tid. Och kan du tänka dej att jag föll för frestelsen. Efter förm.pred. gick jag till Hilda och John som bor i ett pensionärshem bara 4-5 min. från kapellet och stannade där till strax efter kl. 15, då jag gick till Konsum och åt middag. Kl. 16 var jag bjuden till pastorsfamiljen Thorvald Holm att dricka kaffe med Gerda, vilket jag också gjorde. Vid 18-tiden följde Gerda med till Hilda för att hälsa på henne. Hon hade ju fått grytlappar från henne genom dej. Och Gerda var inställd på att gå och hälsa på Hilda och John men var ledsen att hon glömt adressen hemma. Hon hade frågat pastor H. om han kunde hjälpa henne. Men så kom jag såsom en räddande bängel. Och dom var ju så glada åt Gerdas besök så jag kände mej föranledd att påpeka att jag faktiskt hamnat i skuggan och egentligen ångrade mej djupt att jag tagit Gerda med mej. Gerda sa att hon tänkt ha med sej någon liten kinesisk sak till Hilda men hade glömt det då hon for hemifrån. Efter kvällsmötet var vi alltså hos Ströma på supé och kl. 23.20 satte vi kurs på Öxnered i bil. Kl. 23.47 precis gick Gerdas tåg och 23.50 skulle mitt gå. Det var emellan tid ~~mr~~ än 25 min. försenat och när vi kom fram till Götet 35 min. varför det kom fram 1.30 i stället för ~~xx~~ 0.55. Men en bil hjälpte mej hem och allt var roligt och bra. Det är faktiskt på något sätt befriande att så där komma loss ett tag. Bara det att sätta sej på ett tåg som går ut från stan ett stycke är roligt. Så till Hildas hälsotillstånd. Hon var nog ganska förändrad sedan jag såg henne sist. Men jag vart ändå överraskad att hon var så pass kry efter allt hon gått igenom. Hon svävade väl mellan liv och död i flera veckor. Gullan var på sjukhuset varje morron och varje kväll under denna tid och Hugo - hennes man - var där varje kväll plus alla de nätter som dom vakade där. Hilda låg så gott som hela tiden på isoleringsrum, så dom fick komma och gå som dom ville dag och natt. Det var en stur njursten som hon kunde visa upp och som dom haft svårt för att få fram, då den snärjt in sej i vävnaderna. I händelse jag förut sagt att det var gallsten, så var det inte så utan njursten. Hilda gick i alla fall uppe och ordnade lite med mat och sånt. Och jag är så glad att Hilda alltjämt finns där uppe i V. Hon är så slätkär och en verklig vän. Och den käre John, som är pensionerad från gasverket, kretsar omkring sin Hilda och ser ut som om han var nyförlovad. Ja, där har nog aldrig varit några konflikter i det äktenskapet. - Då det gäller barnens förlovningspresenten så har jag delvis försummat mej. Jag började ju med Dodo, men hon ville ingenting ha. Hon sa att hon fått så mycket av er och att ni dessutom inte hade något att ge bort. Och jag lät det vara. Om det blir lite annorlunda kan man ju hitta på något att sända henne. Och därmed tappade jag bort Roys present också. Men jag har nu skrivit till honom och bett honom underhandla med Gull-Britt om vad dom vill ha. Och så får jag väl veta det. Av mej fick dom en duk sådan som du fick fastän mindre. Jag minns inte vad dom fick hemma. - I dag är det den 24/1. Jag skrev här för lifen till Eva & Gerty och tackade för ett brev som jag fick f.å. och som var ett tack för telegram jag sände dom vid avresan tror jag. Jag sa att det var tråkigt att E:s leder var så dåliga och att hon borde nog få komma hem för att få den bästa möjliga behandling för sin sjukdom. På baksidan av ett kuvert med något av dina sista brev ~~nh~~ i f. v. stod "Tack för brevet! Eva är så gott som fullt återställd! Inget namn. Men det var väl G. som skrivit raden. Han E. hux flux blivit så bra? - Det var fantastiskt allt det du skrev om Dodos bröllop & resa & allt. Hon skri

ver väl och förklarar allt. Ruth skrev till henne och bad därom. Om dom nu hade tagit ut lysning i Sverige så kunde man i lysningsannonsen meddelat att ev. hälsningar kunde sändas till Stockholmsgatan 40 eller till Lemansgatan 10, Gbg. Så gjorde Joel Sörenson och fick väl sedan ett stort antal svenska telegram pr flyg till USA. Nu få vi väl telegrafera själva. Det sades då att dom skulle vara i Stockholm någon viss dag så att dom kunde hinna fram till brölloppet.

I Mölndal ha vi en komminister som heter Olle Karlne. Han är eller var gift och hade 4 barn. I går skulle han resa till Hindås för att predika i kyrkan där och hade en flicka på 8 år med sej. Fru K. skulle följa med och en flicka på 11 år skulle se efter sin lillasyster som var 6 år och bror som var 2 år. K. och flickan gick före till tåget för han kunde ju inte ta risken att ev. komma för sent. Men när tåget skulle gå sa K. till en bekant som han träffade på station "Ingrid kommer efter" Detta var alltså en stund före tåget skulle gå. Så kom avgångstiden och hon kom inte. K. och hans dotter måste ju ändå fara och räknade med att mamma måste ha fått något förhinder i sista minuten. Då dom kommer tillbaka vid tvåtiden springer väl flickan först in - kan man förstå av tidningsreferaten - och får se sin mamma hängd i ett av rummen i andra våningen. Var skulle man nu hitta barnen? Jo, i källaren hängde dom alla tre. Detta fruktansvärda vittnar ju om fullt utbrutet vansinne. Och han märkte ingenting då han gick hemifrån vid 10-tiden på förm. Stackars man Hur skall han orka leva vidare? De foton som synts i tidningarna i dag ha varit alldeles förtjusande på både mamman och barnen. Hon ser så älsklig och rar ut. Ja, det händer så mycket hemska saker i detta lilla land.

Jag skulle väl återgå till Joel och säga att jag fick i dag eftersänt hemifrån ett tack-kort med foto på Joel och hans Ruth och texten lydde så: "På mångahanda sätt - presenter, telegram, brev, blommor, goda ord - har kärlek och tillgivenhet visats oss i samband med vårt bröllopp och vår ankomst till Sverige. Ett varmt och hjärtligt tack för allt!" Ruth och Joel Sörenson! Jag vet faktiskt inte vad det stod i telegrammet men det här kortet var adresserat "Negrer, kineser och andra Colldénare. c/o Colldén, Meijerbergsgatan 2 B, Gbg!"

Nu kan jag inte få iväg brevet i kväll, så jag avslutar väl i morron på kontoret.

Ja, det passade bra, för i dag den 25/1 kom ditt brev nr 16 av den 11 dennes. Tök ska du ha. Det känns inte roligt just nu att ha så lite grepp om vad ni gör eller hur ni kan ordna det hela. I dag är det tisdag och på lördag och söndag träffar jag R. i Borås. Han har blivit "Danielsson" och är alltså kallad till distriktets årsmöte. Tro nu inte att han är M-föreståndare. Dessutom är jag inbjuden att bo hos R:s under styrelsemötet i nästa vecka den 4/2. Men jag är förut inbjuden att bo hos Isa, så jag vet inte hur det blir. Jag skall försöka skriva så snart jag kommer hem från B. och hoppas att ett brev kan nå er på några vägar. - Jag talade om för herr Hansson att du vart bekymrad för att han läst din reseskildring. Han sa att jag skulle hälsa dej och säga att han var så tacksam att få läsa den och tyckte att du skriver så levande och intressant. Och nog gör du det alltid. Bara du nån gång kom lite goda nyheter. /nt

Så skall väl du och ni alla ha de allra käraste hälsningar oss. Vår kärlek omsluter er alla och ni är alltid i våra tankar.

Min Lupa